

01.07.2013. године

СЛУЖБЕНА БЕЛЕШКА

-подаци се односе на покојног **Драгана Дудића**, званог „Фриц“, припадника криминалног „клана Шарић“ –

Дана 27.06.2013. године одржан је састанак са бившим НО БИА **Ивицом Петровићем**, сада припадником XI Управе БИА, у циљу појашњавања природе и карактера контаката које је, током априла 2010. године, Драган Дудић имао са појединим припадницима Агенције.

С тим у вези, Петровић је истакао да је неколико дана пре успостављања контакта са Дудићем, почело планирање реализације наведене активности, те да је налог за поменуто готово сигурно добио од тадашњег ДБИА **Саше Вукадиновића**, при чему се не сећа у којој форми и на који начин је од именованог добио задатак да реализује конспиративни састанак са Дудићем. Такође, Петровић је нагласио да је обзиром на карактер наведеног контакта са Дудићем, као и потенцијалне податке који би проистекли из разговора са именованим, исти врло озбиљно схватио у смислу припрема за његову реализацију. Првобитна идеја за контакт са Дудићем била је да се исти оствари у иностранству, али се од тога одустало, те прибегло опцији подручја Златибора, пре свега због близине Црне Горе и начела конспиративности контакта.

Петровић је указао да са сигурношћу може да тврди да су информације о потенцијалном контакту са Дудићем потекле од директора полиције **Милорада Вељовића**, који је дао сигнал за реализацију контакта, а такође је гарантовао и апсолутну дискрецију.

Поред чињенице да је за превоз Дудића ангажовао [REDACTED] и [REDACTED], тадашње припаднике V Управе БИА (сада VIII Управа), Петровић је у погледу других могућих актера наведеног догађаја оставио резерве, наглашавајући да није сигуран да ли је за ту свху ангажовао **Жељка Рашету**, **Јадранка Петковића** или **Милана Летића**, односно да ли је испред МУП-а Р

Србије учешће у разговорима узео Родољуб Миловић или Славиша Софтић, као и да ли је из Тужилаштва био присутан Саша Иванић или Миљко Радисављевић.

Такође, Петровић је изразио резерве и према могућој локацији контакта са Дудићем, указујући да је то пре могао да буде ОПН на Златибуру у односу на ОПН на Јеловој Гори.

Појашњавајући наведени контакт са Дудићем, Петровић је истакао да су [REDACTED] и [REDACTED] преко алтернативног граничног прелаза са Црном Гором, именованог довезли до ОПН-а, где су га сачекали припадници БИА, МУП-а и Тужилаштва и где су са Дудићем обавили разговор.

Такође, Петровић изнео да је разговор са Дудићем, који је трајао неколико сати, видео и фono документован, али и да је тонски запис био лошег квалитета.

У вези самог садржаја разговора, Петровић није могао децидно да потврди да ли је имао увид у фоно и видео запис, или му је неко ток разговора препричао, указујући да је исти у доброј мери био испод његових очекивања и без битнијих детаља везаних за безбедносно-интересантну активност „клана Шарић“. Цео исказ Дудића, према процени и утиску Петровића, али без упуштања у детаље, своди се на покушај Дудића да „опира ситуацију“ везану за Тужилаштво Р Србије, да аболира своју улогу у пословима „клана Шарић“, те да је можда чак и упућен и усмерен од стране самог **Дарка Шарића** да ступи у контакт са правосудним и истражним органима Р Србије.

Сам чин убиства Дудића, Петровић није довео у везу са могућом десконспирацијом контакта именованог са припадницима државних органа Р Србије, а потврду изнетог наводно је добио и од полицијских и истражних структура како Србије, тако и Црне Горе.

У погледу аудио и видео записа контакта са Дудићем, који су му достављени, Петровић је нагласио да је приликом срећивања своје документације исте уништио, односно да апсолутно не постоји могућност да је DVD и CD са контакта некоме уступио, те да је у вези нападеног спреман и на полиграфско тестирање.

НАПОМЕНА:

Овом приликом Петровић се приказао као конфузан, уплашен и неискрен саговорник, износећи податке општег карактера, а правдајући сопствени заборав временском дистанцом од наведеног контакта са Дудићем.

Извесне конкретизације је усмеравао према информацијама који нису лако проверљиве, док је према податцима и сазнањима који би могли да се подведу под дубљу анализу, остао апсолутно недоречен и неискрен. У том смислу, Петровићеви осврти и опсервације догађаја који се конкретно не односе на контакт са Дудићем и који су се раније одиграли од наведеног, врло добро их се сећа и са његове стране далеко су детаљније описани. Наведено посебно чуди обзиром да је по функцији коју је обављао у то време, Петровић био носиоц оперативне активности усмерене на припрему и начин реализације контакта са Дудићем. У појединим ситуацијама, Петровић је настојао да минимизира значај Дудића у оквиру „клана Шарић“, истовремено потенцирајући сходно својим оперативним сазнањима улогу Родольуба Радуловића званог Миша Банана.

Куцано у једном примерку. / /

Достављено:

- 1 x ДЗ-1